

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.8. Quis ex vobi arguet me &c. Vt Christus illos argueret primo conueniens erat vt ipse argui non poſset: est et enim culpa plumbum ob obstruens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

tum, & quod huius innocentie sine iudicia fieret iniquitas, quatenus sicut de vacca-rufa fiebat pro peccatis populi sacrificanda, & de agno pro populi libertate immolando, sic & illa de se ab omni peccato immunitate fieret, ut se crucis sacrificio consecraret immolandum: quocirca postquam dixerat: *Iudica me Deus & discerne causam meam &c.* Continuo subiungit: *Et introibo ad altare Dei.* Quod est hoc altare? Quod aliud esse debebat? quare D. Chrysolomus. *nam ara crucis: Legnum in quo Dei verbi sacrificium quo pro nobis factum est, peractum est.* Habes hic causam ob quam mortuus est, iuxta sci. ciuina.

D. CHR.

XXII. Apostrophe ad Christum crucifixum

Vt tuam vitam sine constanti saluatorem in cruce considerares, cum eo collocatus & rationem inquiring ad causam, propter quam in ea patitur inlitueas, inquisitionem. Quis te Domine mihi, huc affixit cruci nisi culpa mea, nisi mea peruersitas? Vide num in eo aliquid quod tuum sit, ag, olcas. Florida illa corona tremendumque diadema an tuam hoc non spectat notatque turpitudinem? Durissimi illi clauis manus eius perforantes an tuam non arguunt auariciam? vulneta illa a planta pedis vsque ad verticem, quibus speciosus forma pta filijs hominum sic omnem exitu formam deturpatus ut dicere *Haec licuere: A planta pedis vsque ad verticem non est in eo sanitas*, an tuas haec non luvit iniquitates, quibus toto corpore turpior efficeris? O quam congrue Patri dicetes aeterno, quod David Angelo percutienti: *Ego sum qui peccavi, qui inique regi. Agnus iste quid feci? Versatur obsecro manus tua contra me.* Heu Domine mi, ego ille superbus, ille ambitiosus, ille canalis, ille cupidus, ille invidus, maliciosus ille, gulosus ille, ille iracundus. Meo debentur capiti spinx. Ale acutillimae, manibus meis harpagines illi crudelissimi, haec caribus meis flagella atrocissima. Quod meum est o Domine, mihi tribue, meis cruce hanc humeris impone, quia mea est, mihi Domine tuos illos tribue cruciatus, qui mei sunt. *Vere labores nostros ipse tulit, & dolores nostros in se portauit.* Nostros sibi assumpsit languores, nostri sunt, nobis debentur, atque ex ratione esset ut saltem eorum partem nobis assumeremus eumque in ferenda cruce poenitque amaremus.

2. Reg. 24. 17.

Isai 53. 4.

§ 8. Quis ex vobis arguet me &c. *Ve Christus illos argueret primo conueniens erat ut ipse argui non posset. est etiam culpa plumbum os obstruens.*

Aliam propono rationem ob quam Christus vitam suam tribunali atque eorum exponat iudicio, veltique ceram ipsius institui verificationem, quod eum nequirent de peccato redarguere: & haec ea est, quod eos ipsos de grauissimis confundere sceleribus & de tartarea velti conuincere malicia: eosque non esse filios Dei, sed diaboli, sicut paulo ante illis dixerat in eadem concione. *Vos ex Patre Diabolo estis.* Notissima est Christi doctrina, quod ille qui alium vult reprehendere, oportet ut ipse nulla possit de culpa redargui: si namque tibi tuis sit in oculo, veltique alium reprehendere ob paleam, quae illius ostendit oculos, ad regulam eius haec alius responsio. *Hypocrita, ego primum tradam de oculo tuo. Quid vides festucam in oculo fratris, trabem autem, quae in oculo tuo est, non consideras?* Hic est. Cuius in seo crinimus, ut os illi obstruatur, ut alium nequeat reprehendere. Etenim in huius rei symbolum praecipit Deus, ut leprosus os haberet velle contectum, & obmutesceret: videturque huic David accipere. *Omnis iniquitas opprobriabit os suum.* Alias expendimus *Ya. 42. 2.* Zachariae visionem, cui Angelus eomes amphoram ostendit egredientem, quam circumibat mulier, quae talentum post se trahebat plumbi. Illa autem mulier inhonesta satagebat amphoram illam ingredi. Domine mi (Angelo Propheta) quatenam est mulier haec? Angelus Prophetae: *Haec est impietas.* Talem vidit quod amphoram hanc seu vos mulier ingrederetur, & ecce confestim ut intravit, talentum illud plumbi, quod secum trahebat, iniectum est vasis osticio. *Et ecce talentum plumbi portabatur &c.* *Et misit massam plumbeam in os eius.* An phora haec, cor est hominis, quod eum hunc mundum ingreditur illico versatur circa illud malitia & in gyro circumcurrit ut illud ingrederetur. Quoties te conuertat ad libidinem ut illi concedas ingressum, quoties ad aliorum rapinam horum, ad vindicta desiderium &c. Quoties sic fluctas. Agam, an non agam, ibo an non ibo ad talis sedes? Conuertam an non committam stultae negotium? Haec est impietas quae cor tuum circumuolurat, & in illud ambit ingressum. *Et de causa ait Apoll. de pecc. Heb. 13. 24. cauto: Circumstant nos peccatum. Cave tibi, ne*

26. 50

1. Iob. 2.

44.

1. Non nisi

irreprehensibilis

potest re-

prehende-

re. *Matth. 7.*

5.

Ps. 106.

42.

II.

Iniquitas

est ob-

struit. *Zacha. 14.*

3.

Heb. 13. 24.

B b b b portam

Hieron. Bap. de Lazaro. a. Tom. III.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

portam illi aperueris : Quam primum enim ingressa fuerit impietas ori tuo massam iniiciet plumbeam, quo tibi illud strictius quam calce & lapide opprobriabit, ut proximum tuum de peccatis suis nequeas reprehendere ipse peccator.

III. Satis liquido conspicimus hoc in Thamar (item narrante nobis Spiritu S.) quam etiam conuenienter expendit D. Ambros. Populo Iudaico Iudex presidebat Patriarcha Iudas : ipsa autem Thamar viro defuncto vidua superuuebat: hanc ille, quoniam esset ignorans, cognouit & adulterij se crimine contaminauit: quod omnes latere posse sibi persuadebat; ipsa vero ex illo concepit. Elapsis aliquot diebus apparet ueris Thamar in tameseas prosequi grauidus, Cui sic Patriarcha Iudas: uale uile prostibulum, comburatur: non enim expedit, ut tanti criminis reus, superueniat. mortis illi sententiam indicant, quibus illa respondet. Remittite Patriarche, quod si oculos habeat, quibus peccata mea conspiciat, illos prius aperiat ut propria consideret: nec hoc ignoret, quod si impudencie crimen incurrerim, non sola hoc commisit: consortem enim passa sum adulterij & cognoscere ex hoc annulo & baculo, ipsum fuisse & esse, ex quo adultera cocepi. Os illi pronsum hoc opprobabat, ita ut ne uerbum quidem deinceps contra illam, mutire presumpserit: quinimo ait: sinite illam, sinite illam: taceamus.

IV. Voluit dux exercitus Ioab silentium imponere Regi Dauid, quo minus eum reprehenderet, & in illo sinistram quandam agendi modum argueret, quo totum perdidit Regis exercitum. Nuntium illi misit, qui exercitus cladem illi nuntiaret, illique inuixit. Hec dices Domino meo Regi, in fugam, turpiter regius exercitus est exercitus, ueruntamen hoc sciat, illud ab ipso mihi impositum, ut caderet Veias, quatenus uxore illius potiretur ad luxum, iam esse peractum: Sed & Veias Hebraeus mortuus est. Cum tantum traheret secum damnum impericia Ioab, per illud Dauidi sic os obstruxit, ut ne uerbum potiret proferte, quo Ducem inerte redargueret: quinimo excolauit eum. Non sic franguit ista res: uariis enim euentus est belli.

V. Quam potens erat illa Echo Egyptiorum, de qua sic Spiritus S. (ut alias diximus) Resonans de altissimis montibus Echo, descendet faciebat illos pra timore. Prodiat in campum Egyptius, & altius contra montium concava uociferabatur, quibus alia vox, Echo formabat & ad ipsum resonans uertebatur, quod fiebat, ut uiribus

desisteretur mutisque langueretur. Heu bono Deus, quam mutus langueret pater Iusor, ut filium reprehendat Iusorem, quam omni uoce mater desistit impudica, ut filiam reprehendat inuolens uacantem uanitatibus? De quibus aliis egimus. Ideo uiri prudentiores alios correcturi, prius proprium ascendunt tribunal atque se liberos ab omni culpa demonstrant, ut illis non possit resonans Echo respondere.

Hoc egit ut patet ex sacris litteris nemini proponendus Propheta Samuel: multus etenim uirum citroque habitus cum populo Dei rationibus Regem petente, eum cum datus esset & creatus a Deo Saul, consilio desuper cum Deo prahabito, eiusque sententia, uolens uir hic seditionem & non tolerandam populi confusione ingratitudinem, illos conuocat & congregat omnes, eumque Rex nouiter uictus praefatus aditaret, sic illos increpat. Euge age, popule Dei, quis ex uobis arguit me de peccato? Adflamus hic omnes, & ego coram Deo & Christo Regem: vitam meam examini suppono: Videamus an sit aliquis, qui crimen aliquod posset in me reprehendere. Conuersus coram uobis ab adflectentia mea usque ad hunc diem. Ecce praesto sum.

loquimini de me coram Domino. Et coram Christo uiu, utrum bonum cuiusquam tulerim, aut asinum si de manu cuiusquam manus accepi. Respondent illi omnes unanimes, uero uerius Propheta sanctissime, hoc testatur omnes, nihil a nobis in te arguendum inueniri. Quinimo actus omnes nos ut iustissimos approbamus: non enim in illis quis merito reprehendat aliquid: Non est calumnias nos, neque oppressi, neque tulisti de manu alienius quidpiam. Quibus Samuel an his fidei possemus? Veique Deum eum ut testem ueritatis assumimus. Testis est Dominus. Nunc ergo placet ut iudicio contendam aduersum uos, coram Domino, uelramque contra Deum pertinacem redarguam seditionem. In mentem uobis recurrant accepta a Deo beneficia: uos enim sibi in populum elegit, suam uobis praescripsit legem, uos in deserto aluit, uobis terram tribuit lacte & mele manantem, & usque nunc illi semper cotumaces obstististis in tali & tali occasione, simulacra Deo erexistis: In tali casu crimina commissis nefandissima, Cui Populus o Propheta pissime, quam iuste nos rationibus conuincis: Nobis nihil superest, quo tuis respondeamus, nisi hoc unum quid, nos peccatores esse fateamur, teque deprecemur, ut pro nobis efficax apud Deum sequeretur intercedas, quatenus nos iusto pro scelibus

III. Patens Iuda Patriarcha. L. de Pan. s. 8. Gen. 38. 2. Reg. 11. 21. 3ap. 17. 38. V. Afferitur in Egypt. 24.

27. VI. In hoc Samuel Christi praenunt.

1. Reg. 2.

ribus non pleat iuste supplicio : Ora pro seruis, tuus ad Dominum Deum tuum, ut non moriantur. Hic poterat vique efficaciter illos reprehendere qui prius suam testatus fuerat, proba eratque innocentiam. O quam bene licet predicatori populum arguere, eius omnibus manifesta sit innocentia, ut non sit qui de peccato possit conuincere predicatorem? Quam ad solide cadet iusta iudicis in latronem prolata sententia, si sic ipse vixerit irreprehensibilis, ut nulla sit in eo culpa redarguenda? Quam adaptè cadet patientum illa correptio, qua filios emendant, si in illis nullum inueniant defectum esse corrigendum?

VII. Episcopus sit irreprehensibilis ut alios emendet. Hic fundat Apost. Paul. (ut notat D. Hier.) præceptum Timotheo discipulo suo datum, quo declarat qualis sit oportet Episcopus, ut merito possit docere corrumpere, examinare, suosque discutere subditos. Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, vnius uxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem &c. *1. Timoth. 3. cõtra tenet si exhortari in doctrina sana & eos qui contradicunt arguere. Cur prius non posuisti ut Doctor sit, qui virtutes doceat, vicia reprehendat & illis corripit intricatos? Nõ expediebat, sed hoc in vltimum reiecit locum: quod enim energiam ministrat & auctoritatem reprehendendi, vita est immaculata. Quod animus dat ad conuincendum flagitiosum, vita est ab omni peccati labee purissima: vti potens si arguere. Hanc consuetudinem sectatus est & sectatur ipse Deus cum peccatoribus. Intendit per Prophetam suam Isaiam populum suum graviter deliquentem arguere. Omnes ad cõsonem cõpellat, & sub simbolo Domini, qui vineam plantauit ascendit, primo seipsum examini subiiciens, omniumque discussioni: ut apertè proferant in medium, an in aliquo vineæ suæ negligens socorsque defuerit. Ego (sic ipse) vineam plantavi, sepe conduxit, irrigavi: Dicite mihi, & si potestis aliquam in me culpam diligentiam. Nunc ergo habitatores Ierusalem, & vniuersi Iudæ iudicate. Quid est quod vltra debui facere vineæ mee & non feci ei? Nihil est quod proponat nihil est quod redarguant: vnde ori digitum imponunt taciturni. Quis ex vobis arguet me de negligentia, de socordia, de peccato? Nunc igitur adsum ego: Multa namque mihi sunt de vobis otuenda. An vobis iustum videtur, cum ego talibus tantisque vos præuenetis beneficijs, quod mihi talibus tantisque repto, deas ingrati sceleribus? Vt in vobis non mihi labruscas inueniam immaturas iniquitatum, sacrilegiorum, furtorum, homicidiorum &c. ip-*

si considerate, quid vobiscum mihi agere conueniat, num æquum sit vt illud agat quod Dominus cum vineæ palmitibus, qui bene culti putati, rigati non nisi spinas proferunt & tribulos &c.

Idem facit per Vatem suum Hieremiam: Etenim populi sui sceleribus non leuiter irritatus illos terrulamentis in eorum penam percellit, quod gratibus vos sit castigaturus aduersitibus perisque commisit. Eo sine vult omnes conueniant, quibus iam presentibus, sic per Prophetam omnes alloquitur. Nunc igitur rationem ineamus. Dicite mihi, in quo vobis aut Patribus vestris negligens defui? Si quid in me inuenieris reprehensione dignum, arguite me. Audete verbum Domini domus Iacob, & omnes cognationes domus Israel. Hec dicit Dominus. Quid inuenierunt Patres vestri in me iniquitatis, quia elongauerunt à me, & ambulauerunt post vanitatem? Iudicemur simul, sed hoc prius examinetur, an ego in aliquo deliquerim. Eduxi vos de Ægypto & introduxi in terram abundantem, fructiferam & delictosam. Induxi vos in terram Carmeli, vt comederetis fructum eum. Vobis statuta mea dedi, meas ceremonias, templum meum, sacrificia mea, vos ab inimicis vestris protexi, vos alui, vos in delictis enutriui. Tacent omnes q. d. nihil habemus quod opponamus, nec est in quo dicamus eum nobis defuisse. Nunc igitur ait Dominus, ego vos redarguam, ego vestras conuincam iniquitates adeo detestandas, vt calis ipsis terrorem incutiant & stuporem, ita vt à solito desistant cursu admirabundi: Obstupescite cali super hoc, & peria eius desolamini vehementer. Populus enim h. c. meus me deseruit, & dereliquit fontem aquarum viuentium & sibi cisternas quarauerunt coarctas & dissipatas.

IX. Item apud Hieremiam.

Hier. 2. 4

X. Et Christus hodie cum Iudæis.

Idem hodie Saluator noster instruit. De calis descendit nostras instauraturus miserias: Oculis se subiecit populi sui, mille favoribus beneficis, exlestibus donis liberalis, eorum sanans infirmos, muudans leprolos: illuminans cecos, resuscitans mortuos, alimenta præbens in deserto fame perorantibus, fontem se bororum omnium proponens, illos alliciens sitiens tantaque faciens prodigia, quæ manifestè ipsius deuotabant, clamabantque diuinitatem. His omnibus obdurati & perduelles, oculis cæci, auribus occlusi, sic vt talibus ingrati beneficijs mortem illi inferre molantur. Vt tam execrandam conuincat mahiam in publico templi loco tribunal erigit & ascendit vt ratificationem instituat.

VIII. Hunc morem ipse Deus cum populo suo seruauit apud Isaiam. *Isai 5. 5.*

tuat, ex qua innocentia sua eorumque culpa re-
trahitur. Proinde satis longa præhabita concio-
ne hoc tandem Evangelio concludit. Eia Principes,
Sacerdotes, Doctores totaque Iudeorum syn-
agoga ad iudicium vos pronoco: videamus ve-
rius sit ei Ipa, quod mihi non credatis, parum est
hoc, insuper & me velitis intertere. Causam in-
dagamus primò an ex parte mea sit peccatum.
Quis ex vobis arguet me de peccato. Ad istam
hic omnes hic me ipsum offero & examini vestro
subijcio. Quis ex vobis me poterit convincere quod
in aliquid vobis debito, ratione ministerij, quod in
nie Iuse epi defuerim? Vobis prædicavi, docui
vos, vos iulsi, & manifestis signis ea quæ propo-
sui confirmavi; an in ali, no correpiendus sum?
Facet omnes velut convicti, nec aliquid habenti-
tes quod obijcia. Nunc igitur ait illis Saluator
voster, adsum ego, vestram convincens obstina-
tam rebellionem, rebellemque obstinationem.
Si veritatem dico vobis quare non creditis mihi?
Quam rationem obiensitis, quod necum verbis
mei. nõ adhibeatis fidẽ, mea consteamini mira-
cula, sed insuper & mihi mortẽ intenderit igno-
miniosam: satis superque arguet filios vos esse
Diaboli, atque vt tales, eadem cum illo habere
desideria, eademque mente flagitare vt mihi perse-
cutionem moueatis necemque inferatis homici-
dæ.

X.
Et etiam
tecum
Christia-
ne.

Eodem plane modo, o Christiane, te pronocat
in iudicium & primò seipsum examini subijcit,
ubi que ait. Eia videamus: quis ex vobis arguet me
de peccato? Luceamus simul, videamus an dicere
possit aliquis quod ego in aliquo muneri meo
defuerim. Obijce mihi, si quid auerens, in quo
Deus tibi non adfuerit in his, quæ tuæ compo-
sunt saluationi. Ipse te creauit, ipse animam tibi
inspirauit adeo nouilem, vt cum ipsi Angelis
de dignitate concenter, ad suam te traxit Ecceles-
iam, fidem tibi infudit: natum te in peccato per
sacrum mundauit: Baptismum, confirmationis te
confortauit Sacramento, tua te carne & sangui-
ne enutrit: tuas omnes curauit per penitentiam
Sacramentum infinitates, prædicationes tibi mi-
si, qui te erudiant, Sacerdotes qui te cum Deo in-
gratiam reuocent, Confessarios qui te absoluant,
tuæque remittant peccata, hic tibi mensam præ-
parauit, eundemque proposuit cibum, quo ipse
iustentatur. Præstitit omnia abunde sic D. Paul.
cui subscribit D. Iacob Dat omnibus affluenter.
Considera vtrum aliquid noueris, quod tibi mi-
nime præstiterit, cœcos suos, cum suis influentij
terram suam suis cum fructibus, fontes suos, cum
suis refectijs, Angelos suos tibi custodes, Sa-

1. Timot. 1.
6. 17.
D. Iaco. 1.
3.

cramenta sua quæ te sanctificent, sanguinem
suum quò abluaris, vitam suam, quæ reuocetis,
vt ico tandem verbo seipsum tibi tradidit &
tradidit. Debit se ipsum pro nobis, & id ne vni-
co q. idem modo, sed quauis posses exoptare
se nascenti debet fore, cõa seens in eubulum, se mo-
ritus in precium, se regnans dat in præmium. Dici-
to, an superfit aliquid, quod tibi liberalis non sit
elargitus, vel parcus retinuit. Omnia vestra
sunt: inquit Apost. Quidquid Deus possidet, offert
tibi, & donat, gratiam suam, gloriam suam, suam
redemptionem, sua Sacramenta, denique seipsum.
De peccato convincere illum non potes. Et si
defectus videatur aliquis, defectus est nimietas
tis, amoris inquam nimij. Propter nimiam chari-
tatem suam. Propter nimium suum sanguinem,
quandoquidem vnicuius gutta satis superque suffi-
ceret. omnem tamen liberaliter effudit: Propter
nimia sacramenta, in hoc quòd ea in maiori
quam velis habeas abundantia. Quam præparata
tibi est sacrosancta Communio? Quam nimij
Confessarij? Quam magna inuis copia Prædi-
catorum? Itaque manifestè constat, quòd il-
lum tu nequaquam de defectu pestes arguet.
Nunc ergo affligit ille de tuis te reprehendens
& convincens, ilque tantis vt nihil sit, in quo
te de peccato non redarguat, in cogitationibus
tuis: Caput enim hoc tuum exexisti venomum,
sordiumque sterquilinum, in quibus tua pepe-
tam occupatur imaginatio: In verbis tuis, vix
cum de ore tuo quidquam egreditur, præter
mendacia, detractiones, murmuraciones, in-
tamenta, blasphemias: In operibus tuis nocens
enim incumbis impudicitia, avaritia, cupiditati,
odio, similitati.

XI.
Christia-
nus re-
darguit.

Quod mandatum tibi præcipitur: quod se-
plus non es prauaricatus? quos dies sine pec-
cato transigisti & ab omni Dei iniuria libe-
ros? Quid habes in te quod fons non sit cul-
parum, scelerumque scaturigo? Oculis huc
& illuc impudica conspicias illa quæ delidera-
re non licet, quos bene D. Petrus Apost. coguo-
minat oculos plenos adulterij: Aures apertas ha-
bes detractionibus, & infamationibus: manus ex-
tensas & paratas ad opera proximo tuo paratiola
de quibus collicunt vates Evangelice: Manus Ispia
vestra plena sunt sanguine. Pedes tibi prouunt: ad
gressus inordinatos, quem idẽ Propeta vidit. Isa. 59. 7.
I edes eorum ad malum currunt. Os tibi est sepul-
chrum execrandum, de quo non nisi profluit fœda
corruptio. Sic Psalmista Regius Sepulchrum patris
est guttur eorum. Corde tuo lasciuas mille, nul-
te machinatis traditiones: Ita vt ex omnibus
partibus

29
1. Petr. 2.
13.
1. Isa. 59. 7.
Ps. 5. 10.

patribus te possit de peccato reprehendere. Heu miserum te : & quid habes quod respondeas ? Arguet te malitia tua (inquit Deus) & auersio

Rier. 2. 19.

XII. *Vita Christi tibi proponenda, & tua illi ex qua tu iudicaberis.*

Ps. 18. 137

Jud. 10 ad v. 14.

Apoc. 20. 12.

Apoc. 14. 8.

quam fructu: sa foret illa consideratio, & quam vite tue firmiterum, si primo oculis eius vitam Christi proposueris: pendens quid ille pro te fecerit, & videns quod nodum nullum in eo respectu tui defectum inuenias: sed superabundantiam: & confestim ante oculos eius tuam exposueris, in qua sit nihil quod merito non sit arguendum, vt diximus. Ex illa peccatores iudicij condemnabit eorumque sic continet iniquitates, vt illi ipsi dicturi sint. *Iustitia es Domine & rectum iudicium tuum.* Ad hoc illo veniet die vt fenerator de suis omnibus confundat iniquitatibus: sic Sanctissimo Enoch in ipsis mundi incunabulis vaticinante; vt confirmat S. S. Iudas Thaddæus. *Eccc venit Dominus in sanctis millibus suis facere iudicium contra omnes, & arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum, quibus impii egerunt.* Quomodo illos illalque cognoscat? Dicit Ioann. hoc in sua declarauit Apocalyp. Dicens quod in visione quadam huius quandam videt figuram qualiter iudicium hoc sit peragendum. *Vidi muros magnos & pusillos stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt, & alius liber aperitus est, qui est vita.* Quis liber est iste vite? cuius est ista vita? Illa est quam paulo ante Evangelista declarauerat. *Est liber vite agni.* Duo libri aperti sunt, liber vite agni, vt interrogentur peccatores. *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Hic vitam meam considera, inspicere si quem in me defectum inuenieris: & liber vitæ vestrarum vt eo ipso vos redarguat vestrasque confundat iniquitates in eum commissas: in beneficiorum gratitudinem offensas obtulistis, & in redemptionis beneficij compensationem mille Deum ingrati flagitij irritastis. Sic patebit quam sint arguenda & confundenda & puniende impudicia, fraudes, rapinae, &c. Et implebitur illud psalterij: *Arguam te & stituum contra faciem tuam.* De quo diebus egimus præteritis.

9. 9. Nos pariter Dominus instruit nostram præuenire mortem ad exemplum Ruth & formice.

Insuper vt nos Dominus præmoueret quatenus vite nostræ tempore exanimem instituumus, ex diuino voluit consilio suam prius excussioni supponere, antequam pro nobis Deo Patri holocaustum immolaretur. Nouerat celestis ille Doctor, quod tempore passionis: tua omnia immutarentur, quodque inimici sui totum conarentur negotium vocum clamoribus impetrare, nullo concessio loco rationi. pluresque testes essent producturi & testimonia, quibus colorarent iniquitatem, quam in ipso occidendo perpetrabant. Nunc quando tempus est vt cum tranquillitate omnia consistemus, illa confirmemus. Perpendit D. Augustinus, & D. Isidor. *Ser. 81. de statum Ioseph astutiam, Aduertebant execrandam fuisse prodicionem, quod fratrem suum vendidissent: quodque omnes tantam execrarentur in pietatem: conati sunt, persuadere se tantum non commisisse eum, nec fratrem sanguine fratrum pollutos, sed à seia pessima Ioseph esse deuotum: Dicemus, seia pessima deuotum eum. Vt stultitia autem hoc adstruere creditibile, tunicam istius dari imbricæ di sanguine contingerant, eamque paternis oculis huius spectaculum obtulerunt, quam vt piissimus conspexit senex, sic esse credidit.*

10

Hoc idem conati sunt Iudæi persuadere, & credibile proponere, quod illi ipsi Christum nequaquam interfecissent, sed seia pessima Romani in penj, quod Deus Danieli precepit in figura istius quartæ bestie terribilis atque horribilis: cui dentes erant ferrei, quibus omnia comminuebat. Vt autem hoc imponeret eum Iulio Præfili tradiderunt Romani Imperi Præfecto, ab eo postulantes: vt eum morti adiudicaret: & cum hoc in se quod asserentes illi, quod mortis reus esset, ex decreto legis suæ, & Pilatus illis responderet, hæc ergo hoc ita sit: *Accipite eum vos secundum legem vestram iudicate.* Responderunt tamen illi, ablit hoc: *Etenim nobis non licet interficere quemquam.* Verumtamen ait Icanæ: *Dixerunt illi: non quod sic esse, sed vt sermo Iesu impleretur quem dixit, significans quia morte esset mortuus.* Dixerat Christus, quod quamuis tradendus esset Principibus Iudæorum in holocaustum à Gentilibus esset occidendus. *Tradent eum gentibus ad illudendum, flagellandum, & crucifigendum.* Quia hoc semper imponere studuerunt

Ser. 81. de temp. in a. 30. In G. n. i. pietatem: conati sunt, persuadere se tantum non commisisse eum, nec fratrem sanguine fratrum pollutos, sed à seia pessima Ioseph esse deuotum: Dicemus, seia pessima deuotum eum. Vt stultitia autem hoc adstruere creditibile, tunicam istius dari imbricæ di sanguine contingerant, eamque paternis oculis huius spectaculum obtulerunt, quam vt piissimus conspexit senex, sic esse credidit. Dan. 7. 7. Iudæi se de Christi nec exculant. Ioann. 18. 31. Ioan. 18. 23. Matt. 20. 19.

